

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., spol. s r. o., so sídlom Č.**, IČO: X., zastúpeného zástupcom T. K., s. r. o., so sídlom Ú., IČO: X., proti žalovanému: **E., s. r. o., so sídlom H.**, IČO: X., v konaní o zaplatenie 1 130,36 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 5. decembra 2012, č. k. 13Cob/218/2012-244, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 01. 06. 2012, č. k. 11Cb/87/2009-229 výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že dňa 21. 03. 2012 doručil žalovaný dovolanie, ktorým napadol rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 10. 12. 2010, č. k. 11Cb/87/2009-171 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 01. 2012, č. k. 13Cob/152/2011-209. Okresný súd vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku, ktorá výzva bola žalovanému ako dovolateľovi doručená dňa 30. 04. 2012. Žalobca (správne malo byť uvedené žalovaný) do dňa vydania rozhodnutia súdu prvého stupňa nezaplatil súdny poplatok splatný s podaním návrhu. Okresný súd poukázal na ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) a konanie výrokom I. zastavil. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa výrokom II. za aplikácie ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline ako súd odvolací napadnutým uznesením zo dňa 05. 12. 2012, č. k. 13Cob/218/2012-244 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd poukázal na ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého ustanovenia bol žalovaný ako dovolateľ vyzvaný, aby v lehote do 10 dní od doručenia výzvy Okresného súdu Žilina zo dňa 03. 04. 2012, č. k. 11Cb/87/2009-224 zaplatil súdny poplatok za podané dovolanie, ktorý je 135,50 eur a súčasne bol aj poučený, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. S poukazom na ust. § 12 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. a § 241 ods. 4 O. s. p. odvolací súd uviedol, že súdom príslušným na konanie o poplatkovej povinnosti s podaným dovolaním v spojení aj s ust. § 10 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. je súd prvého stupňa, v danom prípade okresný súd. Pokiaľ žalovaný ako dovolateľ nezaplatil súdny poplatok z podaného dovolania, tak opätovne bol to okresný súd ako súd prvého stupňa, ktorý bol oprávnený konať a rozhodovať o zastavení konania z titulu nezaplatenia súdneho poplatku z podaného dovolania žalovaným. Odvolací súd zdôraznil, že ak by o zastavení konania o podanom dovolaní pre nezaplatenie súdneho poplatku rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle odvolacej námietky žalovaného, tak by došlo k procesnej situácii, pri ktorej by rozhodoval o zastavení odvolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku len súd v jednom stupni, a to Najvyšší súd Slovenskej republiky bez možnosti podať proti jeho rozhodnutiu opravný prostriedok, čo je neakceptovateľný dôsledok, pretože účastník by bol vylúčený z možnosti podania odvolania, ktoré priznáva zákon v zmysle ust. § 201 veta prvá O. s. p., podľa ktorého účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, ako aj zákon č. 71/1992 Zb. podľa ust. § 10 ods. 3 O. s. p.

Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dodal, že výklad a aplikácia ustanovení O. s. p., ako aj ďalších zákonných predpisov upravujúcich podmienky prístupu k súdnej ochrane zo strany všeobecných súdov musí byť vždy v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 174/2004, III. ÚS 209/2005, I. ÚS 45/2009). Aj podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Odvolací súd poukázal na to, že zákon č. 71/1992 Zb. v spojení s O. s. p. ustanovil, že v prípade

nezaplatenia súdneho poplatku za podané dovolanie, o zastavení konania rozhoduje súd prvého stupňa, t. j. okresný súd a proti takémuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, o ktorom rozhoduje krajský súd. Na základe vyššie uvedených zhodnotení odvolací súd konštatoval, že odvolacie dôvody žalovaného v tom, že o zastavení konania o dovolaní pre nezaplatenie súdneho poplatku z podaného dovolania mal rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky, boli právne irelevantné, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne bolo potvrdené, pretože žalovaný ako dovolateľ nezaplatil súdny poplatok z podaného dovolania a nestalo sa tak ani do momentu rozhodovania a konania odvolacieho súdu (Úradný záznam zo dňa 05. 12. 2012 na č. 1. 239 spisu, podľa ktorého nebol zaplatený súdny poplatok za podané dovolanie). Výrok o trovách konania sa zakladá podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný a žiadal jeho zrušenie. Namietal, že odvolací súd uprel právo žalovaného zúčastniť sa pojednávania v dovolacom konaní a vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam predmetného konania a rovnako aj k rozporom, ktoré neboli odstránené. Žalovaný v podanom dovolaní poukázal na čl. 48 Ústavy SR, ust. § 10a ods. 1, § 240 ods. 1 a § 241 ods. 4 O. s. p., v zmysle ktorých ustanovení je podľa žalovaného v dovolacom konaní jediným zákonným sudcom sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý sudca môže podľa žalovaného rozhodnúť o zastavení, alebo nezastavení dovolacieho konania. Žalovaný má preto za to, že nezákonnosť napadnutého uznesenia spočíva hlavne v tom, že ho vydal nezákonný sudca, rovnako ako uznesenie, ktoré mu predchádzalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky za ktorých môže konať o veci.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O. s. p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí preto vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O. s. p.).

Dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

Uvedené ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný. Ak túto podmienku dovolateľ neodstráni, dovolací súd konanie zastaví.

V danom prípade, ako vyplýva z obsahu spisu, zamestnanec (člen), ktorý za dovolateľa koná, nemá právnické vzdelanie (ukončené vysokoškolské právnické štúdium), preto dovolateľa súd prvého stupňa uznesením zo dňa 26. 03. 2012, č. k. 11Cb/87/2009-260 vyzval, aby v lehote 10 dní predložil súdu plnomocenstvo udelené advokátovi, ktorý ho bude v dovolacom konaní zastupovať, alebo preukázal, že jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná má právnické vzdelanie. Výzva súdu prvého stupňa bolo dovolateľovi doručená 29. 04. 2013.

Dovolateľ na výzvu súdu prvého stupňa plnú moc pre advokáta nedoložil a rovnako nepreukázal, že jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná má právnické vzdelanie.

Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že právnickým vzdelaním vyžadovaným v dovolacom konaní je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy, alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou, ktorý doklad dovolateľ nedoložil.

V predmetnej veci dovolateľ nie je zastúpený advokátom a jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná, nemá právnické vzdelanie. Preto bol dovolateľ v súlade so zákonom vyzvaný k doloženiu plnej moci udelenej advokátovi, alebo k preukázaniu, že jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná má právnické vzdelanie. Tento nedostatok podmienky dovolacieho konania ani do času rozhodovania dovolacieho súdu dovolateľ (žalovaný) neodstránil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolacie konanie podľa § 104 ods. 2 v spojení s ust. § 241 ods. 1 a ust. § 243c O. s. p. zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. júla 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová